

به نام لاهورا مزدا

(۳۳۳ ق . م .) در ایسوس نزدیک خلیج اسکندرون داریوش انتظار ورود لشگر اسکندر را داشت و در این جا نقشه ای در نظر گرفته بود که اگر قشون او مشق کرده و فرماندهی به عهده سردار متین و رشیدی بود اسکندر در خطر بزرگی می افتاد ولیکن حضور داریوش مانع از گرفتن نتیجه گردید .

توضیح آن که چون اسکندر از تنگه آمان گذشته به طرف سوریه رهسپار گردید داریوش از کوه های آمان عبور کرده در ایسوس اردو زد و پشت لشگر اسکندر را گرفت .....ادامه در (ادامه مطلب)

انتشار این خبر در اطراف و اکناف عالم اثر عجیبی نمود چنان که در آتن شادی ها کردند چه مطمئن بودند که روابط اسکندر با مقدونی قطع شده و اضمحلال لشکر او حتمی است . ولیکن اسکندر همین که وضع را چنین دید جبهه لشکر خود را برگردانده بی پروا به سپاهیان سنگین اسلحه ایرانی در میسرده حمله کرد و این ها عقب نشسته فرار کردند .

داریوش چون عزیمت اینان را دید خود نیز فرار نمود (در این موقع ایرانی های رشید خیلی فداکاری کرده نگذاشتند اسکندر به شاه برسد و او فرصت یافت که بر **اسب** نشسته فرار کند) بعد از این واقعه آن قسمت های قشون ایران هم که دلیرانه جنگ می کردند متزلزل گردیده فرار نمودند . عده سپاهیان داریوش را در این جنگ ۶۰۰۰۰۰ نوشته اند . در جزو این عده ۳۰۰۰۰ یونانی اجیر بودند و این ها بعد از متزلزل شدن ساهیان ایرانی مدتی پافشاری کرده و مرتباً به طرف کوه رفته مواقع محکمی گرفتند و مقدونی ها جرأت نکردند آنها را تعقیب نمایند . یکی از جهات شکست قشون ایران را از اینجا می دانند که چون میدان جنگ بین دریا و کوه واقع و تنگ بود ، عده زیادی از لشکر ایران به کار نیفتاد و سواره نظام ایران نتوانست عملیات کند . **پارمنیون (PARMENION)** یکی از سردارهای اسکندر چادرهای داریوش را که مادر و زن و دختر و خواهر او در آن بودند با غنایم بسیار تصرف کرد و داریوش در اثر این شکست تکلیف صلح به اسکندر نمود .

شرایط صلح این بود : ۱ - ایران ۱۰۰۰۰ تالان (۱۲ میلیون به پول حالیه) بپردازد . ۲ - تمام ممالک از دجله تا دریای مغرب و بحرالجزایر به مقدونی واگذار شود . ۳ - داریوش دختر خود را به اسکندر بدهد و او در ازای این گذشت ها صلح نموده خانواده داریوش را مسترد دارد . این شرایط را اسکندر نپذیرفت و گفت که اسرا و غنایم و غیره بر اثر فتح متعلق به او می باشند اما در باب صلح باید خود داریوش نزد او رفته درخواست آن را بنماید . پس از آن اسکندر به طرف جنوب برای تسخیر سوریه حرکت کرد * - * - نوشته اند که اسکندر در باب شرایط با دوست خود پارمنیون مشورت کرد . او گفت اگر من به جای تو بودم قبول می کردم . اسکندر در جواب گفت اگر من هم به جای تو بودم قبول می کردم * - * - ولیکن شهر صور و غزّه ودتی با او جنگ کردند .

اولی ۷ ماه قشون مقدونی را معطل نمود و بالاخره اسکندر از این راه بهره مندی یافت که قسمتی از کشتی های فنیقی بعد از مشاهده ضعف ایران فرار کرده به طرف اسکندر رفت و کشتی های جزیره قبرس نیز به آنها ملحق شد ولی بعد از ورود سپاه اسکندر به شهر جنگ خاتمه یافت چه صوری ها از جان گذشته مقاومت کردند و مقدونی ها مجبور شدند تقریباً هر خانه را مانند قلعه ای بگیرند (در این مورد اسکندر خیلی بی رحمانه رفتار کرد) مقاومت غزه را از شجاعت باتیس قلعه بیگی این شهر و فداکاری ساخلو آن که عرب بود می دانند . این ها تا آخرین نفر کشته شده دو ماه اسکندر را معطل نمودند . پس از آن اسکندر به مصر درآمد و مصری ها با آغوش باز او را پذیرفتند . بعد اسکندر به معبد آمون رفت و کاهنان مصری او را پسر خدا دانستند * - * - مادر اسکندر به او گفته بود که او پسر خدا است و اسکندر یقین حاصل کرده بود که این حرف مادر راست است با همین مقصود به معبد آمون رفت که او را پسر خدا بدانند . دو معبد یونانی که در آسیای صغیر بودند نیز او را به این مقام شناختند * - * - پس از آن او اسکندریه را در کنار دریای مغرب بنا و جذب قلوب از مصری ها نمود و در موقع حرکت ، ریاست قشون مصر را به یک نفر مقدونی ، ریاست مالیه را به یک نفر یونانی و باقی ادارات را به مصری ها سپرد (۳۳۱ ق . م .)

<http://parsiandej.ir>

پارسیان دژ مرجع ایران شناسی